

-ÍNDEX-

• ÍNDEX.....	1.
• ELECCIÓ.....	2.
• INTRODUCCIÓ.....	3.
• MITES POPULARS.....	4- 7.
• VIDA I MORT.....	8.
• DEU.....	9, 10.
• EL BE I EL MAL.....	10.
• BIBLIOGRAFIA.....	11.

-ELECCIÓ-

Vull aclarir primer de tot per a quina raó he triat aquest tema i no un altre per a fer el treball de religió.

A mi els temes relacionats amb la religió cristiana o catòlica mai m'han entusiasmat excessivament, així que quan vaig poder escollir la temàtica que tindria el treball enseguida vaig pensar en escollir algun tema relacionat amb alguna de les religions asiàtiques, molt més interessant per a la meua persona a causa de les seves creences i ideologies.

Primer vaig pensar en escollir el budisme com a temàtica del treball, però enseguida em vaig adonar que aquest era un tema massa ampli per a tocar sencer en un treball d'aquesta índole, per tant, vaig decidir escollir un sub-tema del budisme, i pensant s'em va acudir fer-lo de la mitologia japonesa.

La mitologia japonesa té una relació directa amb el budisme ja que aquest és una de les religions més practicades i esteses de Japó avui en dia i això és així desde fa molt de temps, per tant, la religió budista ha causat una certa influència en les histories mitològiques de Japó.

A part d'això el que em va fer decidir per aquest sub-tema dels tants que podria haver escollit en relació a la religió budista va ser que jo ja havia llegit alguna cosa sobre aquest tema i en el seu moment, aquest em va semblar força interessant. A més, de què fer un treball amb una temàtica atractiva i no del tot desconeguda per l'autor ajuda a què la feina d'aquesta sigui més amena i que estigui més ben elaborada que no pas a l'escollir una temàtica del tot desconeguda i falta d'atractiu per a l'autor.

-INTRODUCCIÓ-

La mitologia japonesa està directament relacionada amb la religió, actual i sobretot antiga, de Japó, per tant, explicant quina era i quina és la seva religió i també resumint els seus trets característics estaré explicant a l'hora les característiques de la seva mitologia.

La religió principal de Japó ha estat desde els principis dels temps la religió del Shinto i aquesta es basa, sobretot, en la seva creença animista, és a dir, que les coses de la naturalesa estan animades per una anima o per una classe especial de vitalitat, per tant, la seva mitologia estarà plena de personificacions, sobretot amb els sentiments, cap als objectes de caire natural. També cal destacar la seva naturalesa filosòfica ja que es pregunten constantment sobre l'origen de les coses, actitud clarament filosòfica.

Per una altra banda podem trobar, també, una certa influència del budisme sobre la mitologia japonesa ja que aquesta religió, arribada desde l'Índia, ha causat gran quantitat d'adeptes desde que va arribar a Japó. Els trets d'aquesta religió que han influït en la mitologia japonesa han estat la compassió i el respecte cap a tot ésser

humà i natural ja que segons la religió budista aquest arribarà, igual que nosaltres, a assolir el nirvana.

Una última característica de la mitologia japonesa és la seva manca de catastrofisme en les llegendes i històries mitològiques de caire dramàtic.

Finalment vull fer una distinció entre les diferents històries mitològiques de Japó:

- Mites i històries d'origen cosmològic, on es parla dels orígens, dels éssers celestials i els malèfics, etc...
- Contes màgics i similars amb relació a la fantasia.
- Històries d'amor i contes heroics.
- Faules i històries didàctiques.

–MITES POPULARS–

La mitologia japonesa res té a veure amb el monoteisme en el que hi ha un creador totpoderós que va crear l'univers amb el seu poder i a la seva voluntat, com passa amb el Cristianisme. Sinó que proposa l'origen de les coses per generació espontània i l'existència d'aquestes, és deguda a la seva vitalitat.

El concepte de generació espontània que ens dona la mitologia japonesa el podem separar en dos parts que després s'harmonitzen: l'animisme del Shinto, que proposava la metamorfosis per atzar, i el panteisme del Budisme, que proposava la transformació causal. Aquesta última va acabar tenint més èxit entre la població japonesa i finalment es va establir una creença que combinava les idees de què tot està dotat d'una vitalitat innata, i de què tot canvia dins seu i per les circumstàncies externes. Aquesta idea principal va establir-se una pauta en tots els mites japonesos.

Ara anem a fer una petita síntesi dels mites més importants i populars en la mitologia japonesa intentant repassar, en forma d'exemples, tots i cada un dels tipus de mitologies que ens podem trobar dins d'aquesta. Així doncs comencem segons l'ordre esmentat al final de la introducció:

- **Histories d'origen cosmològic:** Aquestes històries són les que ens expliquen l'origen de l'univers, la Terra, la vida, la mort, etc... Com aquestes històries són esmentades en detall en posteriors capítols degut a la seva utilitat per a exposar els temes que es parlaran em limitaré a fer un petit comentari sobre les històries més importants i, en el seu moment, ja seran comentades en plenitud de detalls.

La més important de totes les històries d'origen cosmològic que hi ha en la mitologia japonesa, penso que com en totes les religions i mitologies, és la que fa referència a l'origen de l'univers, del nostre món, i de les divinitats que, segons aquesta mitologia, governen el món físic i ocult.

En els orígens dels orígens l'únic que existia era el caos, més tard, d'aquest va sorgir una divinitat anomenada El Senyor Etern Ordenador i després dues més en van sorgir. D'aquest va sortir tota divinitat, home o cosa que ara hi ha a la Terra, incloent aquí a Izanami i a Izanagi que més endavant seran explicats amb detall amb la resta de l'història.

- **Contes màgics:** En aquest apartat té especial rellevància la imaginació que han demostrat tenir els japonesos en la seva mitologia, que encara que visible al llarg de totes les històries i mites i en les transformacions fetes de les aportacions d'altres creences religioses, en aquest apartat és on més clar es pot veure. Una de tantes històries fantàstiques és una relacionada amb els éssers fantasmals i malignes que també té part d'història cosmològica.

Aquesta és la història d'un dels esperits de les muntanyes i dels boscos, Yama-uba, Dona-Muntanya, que és el nom que reben aquest tipus d'esperits. Concretament explicarem la història de Momiji-gari, l'Àlber Itinerant. Un dia de tardor, un guerrer va pujar a una muntanya per disfrutar de la vista i la natura i va

començar a adintrar-se en el bosc on es va trobar amb unes dames que celebraven una festa darrera unes cortines al voltant d'elles. El guerrer es va unir a la festa i s'ho passava molt bé, sobretot amb una jove noble que li donava arròs i cervesa, però en mig de la confusió la jove noble es va transformar en un amenaçador diable i el guerrer amb molt d'esforç va aconseguir lliurar-se de l'encanteri i va aconseguir escapar corrents.

- **Histories d'amor:**

En aquest apartat cal destacar que hi van haver-hi dos períodes en què les histories amoroses estaven en la seva millor època: el primer, en el segle VIII, va ser caracteritzat per a traduir els mites naturals en mites senzills i ingenus basats en l'amor de l'home/dona. El segon, en els segles X i XII, va ser inspirat per l'ambient peculiar de la vida cortesana i va ser influït pel budisme.

Aquesta és una historia de la primera de les èpoques del romanticisme mitològic i diu així: En un petit poble vivia una noia coneguda i famosa per la seva bellesa i era coneguda per donzella Unai. Aquesta era pretesa per tots els xicots del poble, però ella no feia cas de cap d'ells. Quan ja tots els xicots havien desistit encara hi havia dos d'igual bellesa i persistència que la desitjaven. Els seus pares decidits a què un dels dos es casés amb ella van decidir fer un torneig de tir en arc. Els nois van tenir que tirar a un ocell que hi havia en una roca del riu i tots dos el van acertar pertant l'assumpte seguia obert. La noia sense saber per quin decidir i davant la tortura de prendre una decisió va escollir tirar-se al riu i alliberar-se de tot patiment amb la mort. Els dos nois haguent perdut l'interès per a seguir competint van a anar amb la seva pretesa al riu i ara tots tres estan junts.

- **Histories heroiques:** En la mitologia japonesa, com en qualsevol altra mitologia, les histories heroiques són abundants i les podem separar en les que són protagonitzades per personatges que sabem que són reals i històrics i altres històries en què ja no se sap quins elements d'aquesta, són reals i quins ficticis. A continuació es descriurà una de les aventures de la historia de Yamato-Takeru:

Aquest va ser el fill d'un emperador, que va viure en el segle II d'aquesta era, i va ser enviat a combatre les tribus de l'Oest i castigar-les per les atrocitats fetes als seus germans. En una ocasió el príncep, disfressat de noia, va aconseguir entrar a l'habitatge d'un dels grans caps i mentre celebraven una festa en honor de la suposta dama, un cop el cap ja estava ben borratxo el príncep el va apunyalat i va controlar amb facilitat a la resta de la tribu. Després d'això el cap de la tribu, moribund, el va nomenar Guerrer heroic de Japó admirat pel seu valor i subtileza.

- **Faules:** Aquesta part de la mitologia japonesa també es pot qualificar com a històries didàctiques ja que a part de les faules amb la seva moral també ens podem trobar amb altres tipus de literatures on també es fa una ensenyança. Aquesta és una faula on el protagonista és una serp, un dels animals més populars en les faules de la mitologia japonesa:

Hi havia una vegada un monge anomenat Nanzo-bo. Aquest, com molts altres monges budistes de l'època volia conèixer i escoltar al Buda Maitreya que, segons les profecies havia d'aparèixer en uns milers de milions d'anys. Aquest, guiats per un oracle, es van convertir en drac, d'esperança de vida gairebé immortal, i es van assentar en un llac on cada dia cantava El Loto de la veritat i per aquest acte disciplinari es van anar convertint progressivament amb serp. Amb el temps va conèixer a una serp amb la que es va casar i un dia va venir una serp que havia viscut amb la dona del monge i es va barallar amb aquest per aconseguir a la serp femella. Va guanyar el monge i l'altra serp mascle va tenir que tornar al seu llac d'on venia i viurei allí com a una serp de poca categoria.

Fins aquí hem fet un resum amb un exemple de cada una de les diferents histories que ens podem trobar dins de la mitologia japonesa. Podríem haver estès més les histories o explicar-les completament, però l'espai del treball no ho permetia, per tant si es volen saber més exemples d'històries de cada tipus o es volen saber al complet recomano llegir el llibre enumerat en la bibliografia.

-VIDA I MORT-

La resposta als conceptes de vida i mort de la mitologia japonesa els trobem precisament en una història mitològica que ens explica l'origen del món fins arribar a la creació de la vida i la mort. En aquest apartat només ens remetrem a la part que ens parla de la creació de vida i mort.

Després d'una sèrie de creacions divines van néixer (no tal i com ho entén l'home) una parella de deïtats, Izanagi (Mascle-que-invita) i Izanami (Femella-que-invita). Aquests dos van crear moltes coses entre elles el mar, el vent, les cascades i fins i tot els governants de l'univers: el sol, la lluna i la tempesta. I finalment Izanami va deslliurar els deus del foc i aquesta naixença va ser fatal per a la deessa. Aquesta va morir després de fortes febres i va baixar a Hades (Terra de la foscor) on el seu marit, Izanagi, la va seguir desesperat per la situació i vers la negativa de la deessa Izanami, capficat i preocupat, va encendre una torxa per a veure a la deessa entre la penombra de Hades i va descobrir la pútrida silueta de la seva esposa. Davant la desobediència del seu marit, Izanami, furiosa, el va perseguir en la seva fugida i després de variades escapades tots dos van arribar als límits de Hades amb el món terrenal i Izanagi, per parar la fúria de la seva dona, va bloquejar l'obertura cap al món superior amb una gran roca.

Izanami furiosa va dir: -A partir d'ara faré que morin cada dia un miler dels vassalls del teu regne.

I Izanagi va contestar: -I jo donaré naixement a mil cinc-cents tots els dies.

I des de llavors les proporcions de naixements i morts es mantenen tal i com van amenaçar les deïtats.

Aquesta és l'història que explica el fet de vida i mort tal i com s'entén en la mitologia japonesa.

-DÉU-

La mitologia japonesa no és de caire monoteista, com passa amb el Cristianisme, sinó que és de creences politeïstes i, per tant, hi ha molts deus, però hi ha uns que destaquen clarament sobre uns altres. Anem a parlar sobre els deus que governen i controlen fent la mateixa funció que vindria a fer el deu del Cristianisme.

Quan Izanagi va escapar d'Hades va tenir que purificar-se, en un riu, de la seva experiència a la Terra de la foscor i d'aquesta purificació van sorgir una sèrie de divinitats de les quals cal destacar el Deu Lluna, que es va reduir a una insignificança, el Deu Tempesta i la Deessa Sol.

Només els dos últims són importants en la mitologia japonesa ja que la Deessa Sol va regnar en el cel i el Deu Tempesta en el mar. I partir de la separació feta pel pare, Izanagi, van començar una sèrie de conflictes, ja que mentre la Deessa Sol s'encarregava de donar llum, vida, ordre i civilització, el Deu Tempesta s'encarregava d'enfosquir, matar, desordenar i destruir tot el que la seva germana feia. Això ho feia amb el pretext que enyorava la seva mare i en les seves ràbies destruïa tot el que la seva germana, amb esforç, havia construït.

En aquest llarg període de lluita entre la llum i la foscor cal destacar el dia en què el Deu Tempesta va anar a la llar de la seva germana, la Deessa Sol, i dient-li que venia a acomiadar-se d'ella, perquè tornava a la llar de la seva mare, va aconseguir que arribessin a un compromís i fins i tot van arribar a tenir descendència i un cop fet això, després d'un petit període de pau, el Deu Tempesta va seguir amb la seva destrucció i la Deessa Sol, entristida, es va tancar en una cova celestial d'on no va voler sortir, però els diferents deus de la vida i la llum la van aconseguir fer sortir per la força i la llum es va restablir.

Després d'això el Deu Tempesta va ser després de les seves pertinençes i va ser desterrat. Llavors, vagabundejant es va arribar a convertir en el geni dels boscos i, això va ser així, perquè va començar a plantar i crear molt arbres fent així grans boscos.

Més tard el gendre del Deu Turmenta i el net de la Deessa Sol, successors d'aquests, van seguir la llarga lluita fins que el Deu Turmenta i la Deessa Sol van arribar al compromís de què el net de la Deessa Sol governaria i manaria sobre tot el tangible i físic, mentre que el gendre del Deu Turmenta governaria i manaria en tot allò ocult, és a dir, en tot allò que no es podia veure (la divinació, la bruixeria, l'exorcisme i les arts mèdiques). I així acaba un llarg conflicte de variades generacions que com es pot comprovar, tal i com ja he dit abans, en una història dramàtica com aquesta, el final no és catastròfic sinó que acaba amb un compromís de mutu acord entre les dues parts implicades.

-EL BE I EL MAL-

En la mitologia japonesa, com en la majoria de creences de caire religiós, existeix una clara diferència entre el be i el mal i això, en la mitologia japonesa, ho podem veure clarament en la història explicada anteriorment de la Deessa Sol i el Deu Turmenta.

La Deessa Sol, representant del be, viu en el cel i, per tant, fa a aquest territori de la bondat, això passa també en la religió Cristiana. En canvi, les criatures celestials de la mitologia japonesa difereixen de les del cristianisme, mentre en el cristianisme, aquestes criatures són àngels sense sexe, en la mitologia japonesa, aquestes criatures són fades amb vestits de plomes, semblant a les ales dels àngels, i sexe femení que fins i tot alguna vegada s'arriben a casa amb algun home mortal de la Terra.

El Deu Turmenta, representant del mal, viu en el mar i, per tant, fa aquest territori el característic en referència a la maldat. Això no és exactament així en el Cristianisme ja que segurament el territori característic del mal és l'infern. Aquest també existeix en la mitologia japonesa, per influència de religions estrangeres com el budisme, però els dimonis o diables no sempre fan un paper terrorífic en aquesta mitologia sinó que, molt sovint, fan un paper còmic en les històries.

-BIBLIOGRAFIA-

- *Mitología japonesa*. M. Anesaki. EDICOMUNICACIÓN col·l. Olimpo.